

NIEUWE RASSEN EN KLEURSLAGEN

Ter erkenning ingezonden op de KLN Bondsshow afdeling "veren" ondergebracht bij de Noordshow te Zuidlaren.

Tekst: Jogchum IJpma

Foto's: Jogchum IJpma en Klaas v.d. Hoek

Serama's: Tekst en foto's: Berta van der Meer en Klaas Dillema

Boven: Keurmeester Voskamp, Van der Hoek en Boks bespreken een Serama hennetje. Foto: Berta van der Meer en Klaas Dillema.

Elk jaar krijgen fokkers de gelegenheid om op de Bondsshow 'veren', ondergebracht bij de Noordshow te Zuidlaren, nieuwe kleurslagen bij erkende rassen of in ons land nog niet erkende rassen ter erkenning in te zenden. Deze dieren worden door drie leden van de Standaardcommissie beoordeeld. Er zijn nogal wat liefhebbers die zich veel inspanningen getroosten nieuwe kleurslagen binnen bestaande rassen te creëren. Op zich niet verkeerd, doch men blijkt veel haast te hebben dit 'er door' te krijgen. Er wordt al geschilderd alvorens het gebouw klaar is. Essentiële raskenmerken ontbreken vaak nog en dat geeft dan bij de erkenningskeuring teleurstelling.

De ter erkenning aangeboden kleurslagen binnen erkende rassen geven het volgende relaas te zien.

Wyandotte in de kleurslag buff blauwcolumbia.

Wat als eerste opviel was de slechte kamvorm, welke te veel afwijkt van het standaardideaal. Daarnaast was bij de hennen de buffkleur verre van egaal, vooral bij de oude hen. Ook liet de juiste staartvorm te wensen over en de staarten waren 'rommelig'. Op deze wijze geen aanwinst binnen het ras.

Rechts: Wyandotte haan, buff blauwcolumbia. Foto: J. IJpma.

**Links: Buff blauwcolumbia Wyandotte hen.
Inzender: H.J. Berenpas. Foto: J. IJpma.**

**Rechts:
Wyandotte
haan rood-
porselein,
niet
rastypisch,
met
Cochin-
staart.
Foto:
J. IJpma.**

**Rechts: Wyandotte hen roodporselein
met een ZG kleur en tekeningpatroon.
Inzender: J.G. Hetterscheid.
Foto: J. IJpma.**

Wyandotte in de kleurslag roodporselein.

Op zich mooi getekende hennen, maar het type moet nog flink wat bijgeschaafd worden. Ronduit slecht van type was de jonge haan. De rug was veel te kort en daarbij de staartdracht te hoog. Deze kleurslag zou het best kunnen 'maken' maar dan moet het wel een Wyandotte zijn! De staarten van de hennen doen eerder aan een Cochin denken dan aan een Wyandotte, kortom, hier moet wat type betreft nog heel veel verbeterd worden. De indruk is dat deze creatie nog een lange weg heeft te gaan eer zij erkend kan worden.

Brahma in de kleurslag koekoek.

Wat kleur en koekoektekening betreft kan men daar vrede mee hebben. Graag de hennen nog wat hoger gesteld en wat meer volume. Wat opviel is dat er door de Standaardcommissie opmerkingen gemaakt zijn over de breedte van de grote slagpennen. Men zou menen dat bij een creatie over de veerstructuur geen opmerkingen worden geplaatst. Eerder zou verwacht worden dat op dat punt voldoende vitaliteit voorhanden zou zijn. Dat bij de hanen wat veel wit in de staart voorkomt is bij koekoek een bekend verschijnsel. Mits het geen extreme vorm aanneemt, is dat tolereerbaar en er geen tekening in het dons aanwezig is.

**Links: Koekoek Brahma haan met zeer goede
staarttekening. Inzender: J. Breden.
Foto: J. IJpma.**

Hollands hoenkriek, hennenvederige hanen.

Deze waren ingeschreven als citroen blauwpel, voorwaar één van de moeilijkste kleuren. De haantjes waren hennenvederig doch enkele veren verraden toch dat het hanen zijn. Bij de grote Hollandse hoenders is hennenvederigheid bij de hanen erkend en het is logisch dat dit ook bij de krielen erkend zou zijn. Of voor deze erkenningsronde de kleurslag mee gaat spelen is een open vraag. Een iets gemakkelijker kleur was verstandiger geweest.

Rechts: Citroen blauwpel hennenvederige Hollands Hoen krielhaan. Inzender: S. de Haan. Foto: Klaas v.d. Hoek.

Appenzeller baardhoenkriek in de kleurslag zwart.

Dit ras is in het buitenland erkend en daar in een voortreffelijk kwaliteit aanwezig. Zo ook deze vier dieren. De kwaliteit sprong ervan af en kan als een aanwinst worden bestempeld.

Onder: Appenzeller baardhoenkriek. Inzender: D. Oonk. Foto's: J. IJpma.

Wyandottekriek in de kleurslag meerzomig geelpatrijs.

Bij de hanen viel een matige staartpartij op en van buiten de kooi gezien was de vleugeldriehoek veel te wit. De gewenste bruine kleur was niet zichtbaar. Een van de hennen had wel een gele halskraag maar de grondkleur van een hen helde vrij sterk naar gezoomd patrijs. Voor de hennen gold dat de staartopbouw als weinig rastypisch was aan te merken.

Rechts: Wyandotte krielhaan meerzomig geelpatrijs. Foto: Klaas v.d. Hoek.

links: Wyandotte krielhen meerzomig geelpatrijs. Foto: Klaas v.d. Hoek.

Chabo in de kleurslag parelgrijs witgepareld.

Deze kleurslag deed wel goed aan, hoewel er onderling verschil in kleurdiepte was waar te nemen. Een jonge haan liet mooie staartsikkels zien; bij enkele hanen waren deze wat lang en gebogen. Een paar dieren kwam wat grof over. De indruk is gerechtvaardigd dat deze kleurslag het wel gaat maken in de toekomst.

Links onder: Chabo haan, parelgrijs witgepareld.

Inzender: B. te Hennepe en R. Prinsen. Foto: J. IJpma.

Rechts onder: Chabo hen, parelgrijs witgepareld.

Inzender: B. te Hennepe en R. Prinsen. Klaas v.d. Hoek.

Ohiki kriel in de kleurslag zilverpatrijs.

Eerder zijn Ohiki krielen in de kleurslag patrijs erkend, doch het aantal fokkers blijkt zeer gering te zijn. De vrees dat ook deze kleurslag dat lot beschoren zal zijn, wordt hopelijk niet bewaarheid. De oude hen muntte nu niet bepaald uit in kleur en pepering en als overjarige dieren daaraan niet voldoen is het moeilijk ze erkend te krijgen. Daarnaast zouden meer inzenders zich hiermee moeten bezighouden en met elkaar de beste dieren inzenden. Het is een leuk ras maar heeft alleen bestaansrecht als er een breder front fokkers opstaat.

Links: Ohiki krielhen zilverpatrijs.

Inzender: H.J.M. Tinnevelt.

Foto: J. IJpma.

**Links: Ohiki krielhaan silverpatrijs.
Inzender: H.J.M. Tinnevelt.
Foto: Klaas v.d. Hoek.**

**Onder: Ohiki krielhaan silverpatrijs.
Inzender: H.J.M. Tinnevelt.
Foto: J. IJpma.**

**Links: Carolinaeend, blauw wildkleur.
Inzender: A. Meester.
Foto: J. IJpma.**

Carolina eenden in de kleurslag blauw wildkleur.

Deze waren bij de watervogels ingezonden. Hiervan waren twee dieren voorzien van een buitenlandse ring, terwijl één daarvan de duimveren miste. De dieren komen wat fijn van bouw over, dus meer volume gewenst.

Het erkenningsreglement voor water-

vogels is niet gelijk aan dat van hoenders en het is terdege zaak deze te raadplegen. In hoeverre deze kleurslag aanslaat zal de tijd moeten leren; vooralsnog moet deze mutatie nog twee jaar aangeboden worden.

**Rechts: Carolinaeend, blauw wildkleur, woerd.
Inzender: A. Meester. Foto: J. IJpma.**

Tot zover de ter erkenning aangeboden dieren.

De volgende kleurslagen waren ingezonden als 'Zichtklasse' of 'Kennismakingsklasse' met doel de Standaardcommissie advies te vragen of zij ter erkenning kunnen worden ingezonden.

Boven en rechts: Barnevelder haan en hen, zilverdubbelgezoomd.
Inzender: G. Simmelink.

Nederlands Sabelpootkriel in de kleurslag rood wit porselein.

Door een misverstand waren twee dieren in de reguliere klasse verzeild geraakt en daar onterecht van een predicaat voorzien. Het hennetje wat hier dus wel zat liet een mooie kleur zien, doch de witte parel moet nog strakker en over het geheel wat regelmatiger. Inzender: G. Buitelaar.

(Noot: Rood wit porselein lijkt op rood wit gepareld, maar met grotere witte parels, want genetisch is het een rode met witte lovers en witte parels. Helaas geen foto beschikbaar.)

Barnevelder in de kleurslag zilver dubbelgezoomd.

Bij de krielen is deze kleurslag een paar jaar geleden erkend en daarvoor blijkt in binnen en buitenland veel belangstelling te bestaan. Het kon niet uitblijven dat deze kleurslag ook bij de grote Barnevelders haar intrede zou doen. De hier getoonde dieren voldeden op alle fronten, hoewel de buitenzoom niet breder zou moeten om voldoende grondkleur te tonen. Mogelijk nog wat aandacht schenken aan de juiste vorm van de binnenzoom.

Cochinkriel in de kleurslag bobtail.

In eerste instantie kan men zich afvragen wat zich erbij voor te stellen. In het kort samengevat: kop en hals zijn wit, het overige gevederte in dit geval parelgrijs. Bij één haan was dat overigens nauwelijks waarneembaar. Op het type was weinig aan te merken maar ze zijn wat aan de forse kant.

Links: Cochinkriel hen, bobtail.
Inzenders: H.A.J. Warnshuis en M.H. Bos-Broeils. Foto: J. IJpma.

**Rechts: Cochin kriel haan, bobtail.
Inzenders: H.A.J. Warnshuis en
M.H. Bos-Broeils. Foto: J. IJpma.**

**Hollands hoenkriel in de kleurslag
zilver blauwpeel.**

Men moet een idealist zijn om deze kleurslag willen fokken. Het is een gegeven dat blauw intermediair vererft. Hoeveel goede nakomelingen er gefokt worden is niet zo belangrijk, doch wel de juiste blauwe kleur vasthouden. De niet negatief bedoelde verwachting is dat de belangstelling voor deze kleurslag bij de enkeling -dus de createur- blijft steken. Inzender: S. de Haan (*Helaas geen foto beschikbaar.*)

Shamo krielen in de kleurslag wit.

Dit is een geheel nieuw krielenras en kan binnen de groep vechthoenderkrielen een aanvulling betekenen. Wat type betreft vallen enkele kenmerken op van rassen die aan deze creatie hebben meegewerkt. Daar moet nog wat aan gesleuteld worden, wat zal zeker lukken. Op dat punt verdient het aanbeveling nog enkele generaties door te fokken. De kleur voldeed uitstekend.

Onder: Shamo krielen. Inzender: A.W.v.Wulfften Palthe. Foto's: Klaas v.d. Hoek.

Resumerend

De indruk van een aantal ter erkenning ingezonden nieuwe kleurslagen is dat er te vroeg mee is gekomen. De kleurslag - maar niet minder het type, vraagt nu eenmaal heel veel kennis van de fokker. Degenen die met een creatie bezig zijn zouden vaker in overleg kunnen treden met de speciaalclub. Ook het inwinnen van advies bij ter zake deskundige keurmeesters is beslist aan te raden. Daarnaast zouden meerdere fokkers zich met de bedoelde creatie bezig moeten

houden waardoor de basis groter is. Meer foklijnen opzetten en onderling uitwisselen van dieren zorgt voor meer vitaliteit en dat is bij creaties een eerste vereiste. Bij het creëren van een nieuwe kleurslag binnen een bestaand ras, moet rekening gehouden worden dat tenminste zeven generaties gefokt moet worden - vaak nog aanzienlijk meer - wil men enig succes behalen.

Rassen die ter erkenning worden aangeboden en in het buitenland al hun bestaansrecht hebben aangetoond zullen probleemloos door de erkenningsprocedure komen.

Men dient zich ervan bewust te zijn dat sommige rassen in het buitenland in meer gevallen vrij sterk afwijken van de onze. Alvorens stappen worden ondernomen is het zaak zich daarin te verdiepen.

In juni hopen wij bekend te kunnen maken welke kleurslagen erkend zijn.

Aansluitend volgt een verslag over de ter erkenning aangeboden Serama

DE SERAMA GAAT VOOR ERKENNING

*Tekst: Berta van der Meer. Foto's: Berta van der Meer en Klaas Dillema.
websites www.deseramaclub.nl en www.seramaverenigingnederland.nl*

De Serama is de laatste jaren enorm in opkomst, vele mensen raken besmet met het zogeheten Serama virus. Een klein, parmantig en aanhankelijk, uit Maleisië stammend kippetje dat snel harten veroverd.

De Seramaclub Nederland en de Seramavereniging Nederland hebben de afgelopen 2 jaren diverse promotieshows georganiseerd op zowel kleine als grote shows. Hierdoor kon het niemand meer ontgaan, de Serama heeft de toekomst. Gewoon de hele dag los op de tafel staand en door iedereen aangeraakt en bewonderd worden. (En nee, ze staan niet vastgeplakt, zoals velen hebben gevraagd.) Overall hoor je over de vergrijzing in de kippenwereld, maar de Serama's trekken juist veel nieuwe fokkers van alle leeftijden. Mede door het formaat zijn ze ook zeer goed te houden door klein behuysden en zelfs in woonwijken worden ze regelmatig gehouden. Een gemakkelijk ras is het zeker niet maar o, zo de moeite waard.

Het afgelopen jaar is er door de Seramaclub Nederland, de Seramavereniging Nederland en een aantal keurmeesters druk gewerkt aan de Nederlandse standaard en de standaard tekening. Beide clubs hebben dieren ingezonden voor de zichtklasse op de Noordshow. 18 stuks prijkten er in de kooien.

De Serama's worden anders dan andere rassen gekeurd. Een bijzonder dier dat ook op een bijzondere manier gekeurd moet worden. Type en karakter zijn de twee belangrijkste dingen bij de keuring, de kleur is totaal ondergeschikt. Vandaar ook zullen alle kleuren worden toegestaan. De keuring geschied op tafel op een zogeheten keursokkel. Ze moeten zichzelf tonen op de

sokkel, waar ze met een kleine handbeweging in stelling worden gebracht. Dit was ook even wennen voor de heren van de standaardcommissie.

In de zichtklasse op de Noordshow zaten alle variëteiten, ingezonden door de leden van De Seramaclub Nederland en de Seramavereniging Nederland.

Boven en rechts: Gladvederig is de laatste jaren door selectie enorm verbeterd (selectie op gewicht, type, ruglengte en kam).

Links en onder: Zijdevederige Serama's.

Zijdevederig is met name de laatste 2 jaar zeer in kwaliteit vooruitgegaan. In type, vooral de ruglengte is sterk verbeterd, maar ook de veerstructuur.

Boven: Twee Krulvederige Serama hennen.

Ze zijn prima krulvederig maar de rug is nog te lang; dit zagen we 2 jaar geleden ook nog vaak bij de zijdevederigen. Ook de vleugels kunnen korter. De krul komt uit gladvederig x gladvederig. De fokker gaat door proefparingen kijken of het een recessieve Krulvederigheid is, door inkruising van de 'kapas walik' in het land van herkomst, of dat we te maken hebben met een modified gen dat de krul onderdrukt, waardoor het gen krulvederig wel aanwezig is, maar niet toont.

De beoordeling door de leden van de standaardcommissie mag zeker goed worden genoemd. Nu is het wachten tot ongeveer juni, en hopen dat de Serama erkend gaat worden in Nederland.

Links: Standaard tekening door Berta van der Meer.

Noot van de redactie:

Desgevraagd liet Klaas v.d. Hoek, keurmeester/Standaardcommissie, ons het volgende weten:

In gesprekken met afgevaardigden van de verschillende speciaalclubs bleek dat men veel waarde hecht aan de eigen keuridentiteit rond Serama's. Dat betekent anders

keuren, meer op karakter, met gewichtklassen en vrijwel niet kijken naar bestaande kleurvariaties. Binnen de groep dwerghoenders is dat eigenlijk niet goed mogelijk. Daarom zal de KLN op de komende jaarvergadering een voorstel indienen waarbij de Serama's als aparte diergroep zullen worden beschouwd. En daarmee kunnen dan aparte regels gelden. Iets soortgelijks wat indertijd met de oorspronkelijke duiven is gebeurd. Hoe het verder gaat met de Serama's zal dus pas deze zomer blijken.